

3WYROK

3.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Hanna Bartkowiak

Sędziowie: Mariusz Sygreła

Dariusz Śliwiński

Protokolant: prot. sąd. Katarzyna Szymanek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Nowe Miasto w Poznaniu Beaty Trawczyńskiej

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2021 r.

sprawy M. S.

oskarżonej o przestępstwo z art. 300 § 1, § 2 i § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z dnia 2 grudnia 2019 r., sygn. akt III K 1092/15

1. Zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1 w ten sposób, że ustala w oparciu o art. 4 § 1 kk, że podstawą rozstrzygnięcia są przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. oraz przyjmuje, że czyn przypisany oskarżonej w pkt 1 stanowi przestępstwo z art. 300 § 2 i § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

2. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

3. Zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. kwotę 1008 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

4. Zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 złotych i wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 480 zł.

Dariusz Śliwiński Hanna Bartkowiak Mariusz Sygreła

| | | |
|---|---------------|--------------|
| UZASADNIENIE | | |
| Formularz UK 2 | Sygnatura akt | IV Ka 806/20 |
| Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników: | 1 | |

1. **CZĘŚĆ WSTĘPNA**

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 2 grudnia 2019 r., sygn. akt III K 1092/15

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

| | | |
|--|---|--|
| 0.11.3.2. Podniesione zarzuty | | |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji | | |
| # | art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu | |
| # | art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu | |
| # | art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia | |
| # | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia | |
| # | art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka | |
| # | art. 439 k.p.k. | |
| # | brak zarzutów | |

0.11.4. Wnioski

| | | | |
|---|-----------|---|--------|
| # | uchylenie | # | zmiana |
|---|-----------|---|--------|

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

o.12.1. Ustalenie faktów

| o.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione | | | | |
|--|-----------|---|--|-------------|
| Lp. | Oskarżony | Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi | Dowód | Numer karty |
| 1. | M. S. | <p>Stwierdzone sądownie zakończenie postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku dłużnika M. S. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) Zakład Produkcji (...) w B.</p> <p>Wyniki postępowania upadłościowego: zobowiązania na zatwierdzonych listach wierzytelności to 16.632.385,30 zł, wierzytelności zaspokojone w toku postępowania łącznie w kwocie 2.350.185,39 zł. Suma zobowiązań</p> | <p>Postanowienie Sądu Rejonowego (...) w P.z dnia 17 grudnia 2019 r. sygn. (...)wraz z uzasadnieniem</p> | 4625-4633 |

| | | | | |
|---|-------|---|--|---|
| | | nie zaspokojonych to 14.182.200,01 zł | | |
| | | Zasądzenie od oskarżonej kosztów sądowych w zaskarżonym wyroku | | |
| 2. | M. S. | Zajęcie części świadczenia emerytalnego oskarżonej M. S. i rachunków bankowych na poczet należności wymagalnych za rok 2011 | Zawiadomienie Naczelnika Urzędu Skarbowego z dnia 23 czerwca 2021 r. o zajęciu świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego i ubezpieczenia społecznego oraz renty socjalnej | 4752-4754 4755-4760 4761-4770 4772 |
| | | Zasądzenie od oskarżonej kosztów sądowych w zaskarżonym wyroku | Tytuły wykonawcze nr (...), nr (...) | |
| | | | Zawiadomienia Naczelnika Urzędu Skarbowego z dnia 23 czerwca 2021 r. o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego | |
| | | | Zawiadomienie z ZUS z dnia 9 lipca 2021 r. o wysokości świadczenia emerytalnego i potrąceniach z tego świadczenia w związku z zajęciem wierzytelności | |
| 0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione | | | | |

| Lp. | Oskarżony | Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi | Dowód | Numer karty |
|-----|-----------|--|--|------------------------|
| | M. S. | <p>Fakt: niewypłacalność oskarżonej spowodowana niezależnymi od niej okolicznościami oraz dalsze dochodzenie roszczeń przez jej wierzycieli (Urząd Skarbowy P. – (...) w P.) powoduje niemożność uiszczenia przez oskarżoną kosztów sądowych zasądzonych w zaskarżonym wyroku.</p> <p>Okoliczność do której się odnosi: Zasądzenie w pkt 3 wyroku Sądu I instancji od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa zwrotu wyłożonych kosztów sądowych w wysokości 27.915,52 zł</p> | Postanowienie Sądu Rejonowego (...) w P. z dnia 17 grudnia 2019 r. sygn. (...) oraz dokumenty wymienione powyżej w pkt 2.1.1., poz. nr 2 | 4625-4633 4752-4772 |

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

| | | |
|-----------------------|-------|-----------------------------------|
| Lp. faktu z pkt 2.1.1 | Dowód | Zwięźle o powodach uznania dowodu |
|-----------------------|-------|-----------------------------------|

| | | |
|----|--|--|
| 1. | Postanowienie Sądu Rejonowego (...)w P. z dnia 17 grudnia 2019 r. sygn. (...) wraz z uzasadnieniem | Dokument przedstawiony przy apelacji ma urzędowy charakter, został wydany w odpowiedniej formie. Brak podstaw do podważania wynikających z niego okoliczności. |
| 2. | Zawiadomienie Naczelnika Urzędu Skarbowego z dnia 23 czerwca 2021 r. o zajęciu świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego i ubezpieczenia społecznego oraz renty socjalnej, Tytuły wykonawcze nr (...), nr (...), Zawiadomienia Naczelnika Urzędu Skarbowego z dnia 23 czerwca 2021 r. o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego Zawiadomienie z ZUS z dnia 9 lipca 2021 r. o wysokości świadczenia emerytalnego i potrąceniach z tego świadczenia w związku z zajęciem wierzytelności | Dokumenty te miały charakter urzędowy i brak było podstaw do kwestionowania ich treści oraz autentyczności |

| | | |
|--|---|---|
| 0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów) | | |
| Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2 | Dowód | Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu |
| 1. | Postanowienie Sądu Rejonowego (...) w P. z dnia 17 grudnia 2019 r. sygn. (...) wraz z uzasadnieniem | Sąd Okręgowy nie uznał aby przedłożony przez obrońcę dokument z postępowania upadłościowego uzasadniał zwolnienie oskarżonej od obowiązku poniesienia kosztów sądowych postępowania karnego w I instancji. Obok bowiem stwierdzenia stanu niewypłacalności od roku 2008 i niezłożenia przez oskarżoną |

| | | |
|----|---|--|
| | | <p>wniosku o ogłoszenie upadłości, w uzasadnieniu postanowienia z dnia 17 grudnia 2019 r. Sąd podkreślał, że w czasie, w którym upadła była niewypłacalna i powinna złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości dokonała szeregu czynności prawnych mających na celu wyzbycie się majątku bądź pozbawienie firmy wpływów okoliczności. Umyślne wyzbywanie się majątku miało dać zatem fałszywy obraz ubogiej oskarżonej, nie mającej środków na uiszczenie należności z tytułu wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu przed Sądem I instancji. O tym, że jest inaczej pokazuje fakt, że oskarżona przez kilka lat trwania procesu karnego korzysta z usług obrońcy z wyboru. Poza tym, w podanym postanowieniu w sprawie (...) nie stwierdzono podstaw do umorzenia niezaspokojonych zobowiązań upadłego o co wnioskowała M. S.. W myśl art. 370 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego do takiego oddłużenia bierze się pod uwagę m.in. możliwości zarobkowe upadłego, wysokość pozostałych zobowiązań oraz realność ich zaspokojenia w przyszłości.</p> |
| 2. | Zawiadomienia Naczelnika US o zajęciu wierzytelności wraz z tytułami wykonawczymi | Przedłożone przez obrońcę dokumenty przy uzupełnieniu apelacji nie uzasadniały zwolnienia oskarżonej od obowiązku poniesienia kosztów sądowych postępowania karnego w I instancji. Fakt, że oskarżona jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą nie uregulowała jeszcze należności publicznoskarbowych sprzed 10 lat nie jest równoznaczny z wykazaniem, że jej sytuacja materialna daje podstawy do zastosowania art. 624 § 1 |

| | | |
|--|--|--|
| | | kpk przy orzekaniu o kosztach procesowych. Jest to bowiem pokłosie jej bezprawnych zachowań, ucieczki z majątkiem. Deklarowany stan majątkowy nie oddaje zaś faktycznych jej możliwości finansowych. |
|--|--|--|

| STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków | | |
|---|---|---|
| Lp. | Zarzut | |
| 3.1. | <p>Zarzut podniesiony w uzupełnieniu apelacji obrońcy oskarżonej: Obraza przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk poprzez dokonanie przez Sąd I instancji dowolnej, błędnej oceny dowodów, polegającej na:</p> <p>a) uznaniu, że wyjaśnienia złożone przez M. S.są niewiarygodne jedynie z uwagi na fakt, że oskarżona знаła listę istniejących wierzytelności, a pomimo tego dokonywała zbycia określonych składników majątkowych, bez odniesienia się do twierdzeń oskarżonej, z których wynikały powody jej działania,</p> <p>b) ustaleniu, że oskarżona dokonała sprzedaży wyłaczarek do produkcji folii (...) typ (...)50 P./M7 nr seryjny GG- (...) -L50, (...) typ (...)70 P./M6 nr seryjny GG- (...) -L7 oraz (...) typ CT-55L P./M4, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonej wynikało, że sprzedaż nastąpiła „za jej plecami”, oskarżona nigdy nie otrzymała ekwiwalentu za sprzedane maszyny, podejmowała próby ich odzyskania oraz wyegzekwowania zapłaty,</p> | <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> |

| | | |
|--|---|--|
| | <p>c) ustaleniu, że oskarżona dokonała sprzedaży środków trwałych w postaci dwóch młynków o numerach 2 i 3, pięciu kompresorów, suszarki oraz regranularki, podczas gdy nie zostało to potwierdzone w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym,</p> <p>d) uznaniu, że oskarżona założyła podmiot gospodarczy pod nazwą (...) Sp. z o.o. w celu uniknięcia zajęć dokonywanych w postępowaniach egzekucyjnych, bez wskazania w oparciu o jakie dowody Sąd I instancji doszedł do takiego przekonania,</p> <p>e) uznaniu za w pełni wiarygodne zeznań:</p> <ul style="list-style-type: none"> - świadka S. Ś. podczas gdy oskarżona pozostawała w konflikcie z ww. świadkiem i miała szereg zastrzeżeń co do prowadzonego przez niego postępowania upadłościowego, w związku z czym złożyła do sądu upadłościowego szereg skarg. - świadka B. K., podczas gdy oskarżona pozostawała w konflikcie z ww. świadkiem i w stosunku do niego złożyła w dniu 17 kwietnia 2012 r. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przywłaszczenia a następnie sprzedaży wyłaczarek i środków trwałych objętych niniejszym postępowaniem, a więc świadek ten miał interes w złożeniu zeznań obciążających oskarżoną. | |
| <p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p> | | |
| <p>Po analizie akt sprawy i zapoznaniu się z pisemnymi</p> | | |

motywami zaskarżonego wyroku, po zarządzonym przez Sąd Okręgowy ich uzupełnieniu, stwierdzić należało, że ocena dowodów dokonana przez Sąd Rejonowy, w tym kwestionowanych dowodów osobowych była obiektywna i poprawna we wskazaniach które dowody i w jakiej części zasługiwały na wiarygodność oraz które tych walorów wiarygodności nie miały, wypełniając tym samym wymogi z art. 7 kpk oraz 4 kpk. Warto w tym miejscu podkreślić, że wartościowanie dowodów było poprzedzone ujawnieniem przez Sąd Rejonowy w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy. Pozwalało to na rozważenie wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonej, zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Co istotne, Sąd odwoławczy nie stwierdził przy tym żadnych takich uchybień w zakresie przeprowadzonej przez Sąd I instancji oceny dowodów, które rzutowałyby na słuszność zapadłego rozstrzygnięcia.

Sąd II instancji jednak krytycznie ocenia jakość pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, gdyż pomimo widocznych jego braków w pierwotnym kształcie tego opracowania Sąd Rejonowy niestety w bardzo oszczędny i niewyczerpujący sposób omówił dowody, w tym te istotne dla wyrokowania. Zważywszy jednak na przeprowadzone przez Sąd Rejonowy wszechstronne i bardzo obszerne postępowanie dowodowe nie budziło wątpliwości to, że organ ten był przygotowany do prawidłowego wyrokowania w niniejszej sprawie. Mankamenty pisemnego uzasadnienia miały

zaś charakter wtórny i nie świadczyły o niezasadności zapadłego rozstrzygnięcia. W związku z powyższym i wobec treści art. 455a kpk to Sąd odwoławczy zobligowany był zaprezentować bliżej te z dowodów, które zostały zakwestionowane w apelacji obrońcy oskarżonej.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do wyjaśnień oskarżonej, które zdaniem obrońcy winny w całości zostać zaakceptowane przez organ orzekający jako zasługujące na wiarę i uwzględnione przy czynionych ustaleniach faktycznych, Sąd Okręgowy nie przychylił się do stanowiska apelującego z poniżej podanych powodów:

Ad a) Błędnie skarżący założył, iż Sąd Rejonowy niewiarygodność wyjaśnień oskarżonej zasadzał jedynie na wiedzy M. S. co do listy istniejących wierzytelności, a nie uwzględniał twierdzeń oskarżonej podającej powody jej działań, będących przedmiotem tej sprawy karnej. Po pierwsze, nie można było dać wiary wyjaśnieniom podsądnej, że jeszcze w roku 2007 jej przedsiębiorstwo dobrze sobie radziło i na lata 2006-2007 przypadał szczyt produkcji skoro z materiału dowodowego przedmiotowej sprawy i to bazując nawet wyłącznie na dowodach z dokumentów oraz opinii M. S. (1) - biegłej z zakresu rachunkowości i finansów, wynika, iż zagrożenie niewypłacalnością powstało już 30 kwietnia 2007 r. w związku z niezapłaconym przez należący do oskarżonej Zakład Produkcji (...) podatkiem dochodowym za rok 2006. Poza tym w lipcu 2007 r. tytuły wykonawcze wystawił ZUS II Oddział w P. za niezapłacone

składki na ubezpieczenie społeczne za 2006. Oskarżona nie zapłaciła też podatku od nieruchomości na rzecz Gminy C. – na dzień 15 grudnia 2007 r. była to łącznie kwota 57.762 zł, w tym też czasie Centrum (...) miało wierzytelności z tytułu nieuregulowanych faktur za badania pracowników oskarżonej od roku 2006. Stan ten z biegiem czasu tylko się pogłębiał i pogarszał przechodząc w stan grożącej upadłości. Ponadto, trzeba zwrócić uwagę na polubowny wyrok Międzynarodowego i Krajowego Handlowego Sądu Arbitrażowego w W. z dnia 25 maja 2007 r. o sygn. (...), zasądający od oskarżonej jako pozwanej należności za dostawy polietylenu na rzecz R. A. (...) w K. w niebagatelnej wysokości 99.269,48 Euro. Oskarżona dobrze wiedziała o tej sprawie, należności nie regulowała, a Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowieniem z dnia 7 stycznia 2009 r. stwierdził wykonalność tego wyroku w drodze egzekucji na terenie RP (postanowienie SO Poznań wraz z uzasadnieniem, k 2348-2353, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 16 marca 2009 r. oddalające zażalenie oskarżonej wraz z uzasadnieniem, k. 2354-2357). W związku z powyższym w pełni uzasadnione było uznanie, że oskarżona dokonując darowizny córce D. K. 1/2 prawa własności nieruchomości przy ul. (...) w P. o wartości 250.000 zł, w dniu 10 grudnia 2007 r. wyzbyła się istotnego składnika swego majątku mając świadomość posiadania zobowiązań, gdzie pokrzywdzeni wyartykułowali zamiar dochodzenia swoich roszczeń (np. tytuły wykonawcze ZUS II Oddział w P., Wójta Gminy C. czy wyrok sądu polubownego w W.). Znamienne jest przy tym, że obdarowana ustanowiła

na rzecz oskarżonej bezpłatnie, dożywotnie prawo użytkowania tego udziału w nieruchomości, ta zaś w tym już czasie miała ustanowioną rozdzielność majątkową małżeńską. Okoliczności te apelujący natomiast zupełnie przemilcza, nie mając argumentów na ich korzystne dla oskarżonej wytłumaczenie. Całkowicie myli się zaś obrońca wskazując, że dla przypisania oskarżonej sprawstwa przestępstwa z art. 300 § 2 i 3 kk w tym wypadku konieczne było aby w tamtym czasie (XII 2007 r.) istniały przesłanki do ogłoszenia upadłości, co zostanie bliżej omówione przy dalszych zarzutach odwoławczych. Po drugie, nie można mylić oceny zamiaru oskarżonej towarzyszącego sprzedaży mieszkania z garażem w K. na rzecz męża, dwuwarstwowej wyłaczarki do produkcji folii (...) na rzecz firmy córki oraz dwóch samochodów F. (...) i P. (...) na rzecz zięcia, z przewidywaniem, że i tak środki uzyskane z ich sprzedaży nie weszłyby do masy upadłości (środki ze sprzedaży lokalu w K. wg skarżącego przypadłyby wierzycielowi hipotecznemu US P. – (...), a od ruchomości nie byłyby uiszczane raty leasingu i nie zostałyby wykupione). Zamiar oskarżonej, zgodnie z art. 6 § 1 kk, należy bowiem badać na datę popełnienia przestępstwa. Bez znaczenia dla kwestii winy zatem pozostaje co po dacie popełnienia czynu działa się z tym majątkiem oraz czy sprawca ostatecznie w całości lub w części zaspokoił wierzytelności pokrzywdzonych, ta ostatnia okoliczność może mieć jedynie wpływ na stopień społecznej szkodliwości przypisanego przestępstwa. Nie zwalnia też z odpowiedzialności karnej istniejące obciążenie na rzecz innego wierzyciela gdyż nie sposób

przewidzieć jak będzie toczyła się egzekucja czy roszczenie zostanie zaspokojone w inny sposób (por. wyrok Sądu Apelacyjnego, w G. z dnia 9 marca 2020 r., sygn. II AKa 329/19, Legalis nr 2502477).

Wszystko powyższe powoduje, że dat sprzedaży przez M. S.: nieruchomości w K. (12 marca 2010 r.), linii do produkcji folii (15 czerwca 2010 r) oraz dwóch samochodów osobowych (2 maja i 7 września 2011 r.) nie można było odnosić do faktów z postępowania upadłościowego, które zostało zainicjowane później bo w lipcu 2012 r., a postanowienie o ogłoszeniu upadłości Zakładu produkcji folii i opakowań (...) należącego do oskarżonej zapadło w dniu 17 grudnia 2012 r. (postanowienie Sądu Rejonowego (...) w P. w sprawie o sygn. (...), k. 424). Sąd Okręgowy nie ma przy tym wątpliwości, że zmiana właścicieli tych wartościowych składników majątkowych w znacznym stopniu utrudniła dochodzenie zaspokojenia wierzycieli, a oskarżona uzyskanych ze sprzedaży środków (jeśli w ogóle miały one wymiar pieniężny) nie przeznaczyła na zaspokojenie ówczesnych wierzycieli.

Nie zasługiwały również na akceptację te wskazania apelującego, w których z powołaniem na wyjaśnienia oskarżonej podawał, że wypłaty z rachunków bankowych przeznaczone były na regulowanie bieżących zobowiązań. Stwierdzenia te były absolutnie ogólnikowe i gołosłowne. Oskarżona nie uprawdopodobniła powyższego w najmniejszym stopniu. Natomiast z pełnowartościowego dowodu w postaci opinii biegłej z zakresu rachunkowości i finansów

przedsiębiorstw wynikało kiedy i z jakich rachunków bankowych następowały wypłaty na łączną sumę 137.500 zł. Były to wyłącznie wypłaty gotówkowe dokonywane przez oskarżoną na tylko jej znany cel i jak należy przyjmować, umniejszało to środki pieniężne na rzecz spłaty zobowiązań wobec wierzycieli. Co warte także podkreślenia, oskarżona nie dysponowała innymi składnikami majątkowymi, które w równym stopniu mogłyby zaspokoić te wierzytelności. Podjęte przez oskarżoną rozporządzenia majątkowe w sytuacji zagrożenia zajęciem komorniczym, w toku egzekucji, miały zatem realny wpływ na uszczuplenie zaspokojenia wierzycieli, przez co spełniony został warunek do poniesienia przez podsądną odpowiedzialności karnej za czyn ciągły przestępstw z art. 300 § 2 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Ad b) i c) Pozbawione potwierdzenia dowodowego były wyjaśnienia oskarżonej M. S., że nie dokonała przestępczego zbycia trzech wyłaczarek do produkcji folii (...)/M7, P./M6 i P./M4 i w ogóle sprzedaży dwóch młynków, pięciu kompresorów, suszarki oraz regranularki. Odmienne zaś i niekorzystne dla podsądnej wnioski płyną z analizy pozostałych zgromadzonych w tym zakresie dowodów. Odnośnie sprzedaży trzech wyłaczarek do produkcji folii Sąd Rejonowy dysponował wiarygodnymi zeznaniami świadka B. K. oraz dokumentami dotyczącymi sprzedaży tych maszyn na rzecz (...) Sp. z o.o. (P./M7, P./M6) w dniu 3 września 2010 r.) oraz na rzecz TK Folie w dniu 1 października 2010 r. (P./M4). Prawdą jest, że oskarżona wykonała pewne czynności prawne markując, że sprzedaż odbyła się wbrew jej woli

np. zawiadamiając organy ścigania o ich przywłaszczeniu (zawiadomienie złożono jednak dopiero 17 kwietnia 2012 r.), co nie zostało potwierdzone gdyż postępowanie zakończyło się umorzeniem śledztwa z powodu braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Z kolei wezwanie do zapłaty oraz oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży wręcz wskazywały na jej świadomą decyzję o wyzbyciu się tych składników majątkowych i przekazaniu ich w ręce podmiotów gospodarczych, z którymi sama była związana, a następnie bierne artykułowanie, że nie otrzymała za nie zapłaty. Co znamienne oskarżona nie wytoczyła sprawy cywilnej o wytłaczarki a faktyczne rozliczenia między tymi podmiotami gospodarczymi były bardzo kamuflowane. Jak zresztą zaopiniowała biegła M. S. (1), w przypadku tych trzech urządzeń nastąpiła alokacja środków trwałych, a stały się one przedmiotem zabezpieczenia umowy zastawu pożyczki 300.000 zł dla P. A. na zakup surowca, a tenże pożyczkodawca zakupił udziały w TK Folie od córki oskarżonej D. K.. W związku z niespłaceniem pożyczki doszło do kompensaty roszczeń (faktura z 1 lipca 2011 r., k. 931), gdzie na własność P. A. przeszły te właśnie trzy wytłaczarki do produkcji folii. Poza tym dwie z tych wytłaczarek znalazły się też na liście maszyn i urządzeń wynajmowanych dla (...) Sp. z o.o. Wszystkie te niekorzystne dla podsądnej okoliczności zostały przez apelującą pominięte.

W przypadku zaś pozostałych ruchomości (dwa młynki, pięć kompresorów, suszarka oraz regranularka) to w aktach sprawy

znajdują się faktury ich sprzedaży z 30 września 2010 r. na rzecz Sp. z o.o. (...), zeznanie świadka B. K. potwierdzające, że była to decyzja oskarżonej oraz dowody wpłat dla oskarżonej jako „zapłata za maszyny” opisane przez biegłą M. S. (1) oraz potwierdzone przez syndyka masy upadłości S. Ś..

Ad d) Po analizie całokształtu działań gospodarczych podejmowanych przez oskarżoną należało stwierdzić, że to z jej inicjatywy w 2008 r. powstała Spółka z o.o. (...), której udziałowcem zostaje wskazana wyżej córka oskarżonej, oskarżona jest tam Prezesem zarządu do dnia 23 sierpnia 2010 r., a następnie funkcje ta przejmuje księgowa z (...) B. K.. Jest też bezspornym, że w tamtym czasie kondycja finansowa zakładu prowadzonego przez oskarżoną jako osoba fizyczna była zła, co wynika choćby z przedłożonego do apelacji uzasadnienia postanowienia Sądu Rejonowego (...)w P. z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie o sygn. (...), w którym stwierdzono, że w roku 2008 dłużniczka (tj. oskarżona) znajdowała się już w stanie niewypłacalności. Bardziej jeszcze dobitne słowa zostały użyte w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego (...)w P.z dnia 19 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. (...), uznającym bezskuteczność wobec masy upadłości zakładu (...) umowy kupna sprzedaży z dnia 15 czerwca 2010 r. między oskarżoną a D. K., gdzie wprost jest mowa o przeliczeniu majątku na spółkę (...) w roku 2008. W związku jednak z tym, że oskarżonej nie postawiono zarzutu popełnienia przestępstw z art. 301 kk, dalsze ustalenia w tym kierunku byłyby nieuprawnione. Tym nie mniej

z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania karnego miało znaczenie to, że ten nowo utworzony podmiot gospodarczy - Sp. z o.o. (...) wiązały umowy dwustronne z Zakładem Produkcji (...) w B., angażujące na rzecz spółki składniki majątkowe zakładu (...). Była to np. umowa dzierżawy nieruchomości z dnia 2 stycznia 2010 r. oraz umowa najmu maszyn i urządzeń z dnia 1 lutego 2010 r. połączone z przejęciem produkcji od (...) z dniem 6 stycznia 2010 r. W związku z powyższym w toku kontroli instancyjnej nie stwierdzono nieprawidłowości w kwestionowanych przez skarżącego wyrok wnioskach Sądu I instancji. Były one bowiem oparte na materiałach dowodowych zgromadzonych w sprawie, w tym m.in. na szczegółowych i obszernych zeznaniach świadka S. Ś. – tymczasowego nadzorcy sądowego w postępowaniu upadłościowym, następnie wyznaczonego na syndyka masy upadłościowej, zeznaniach świadka J. T. - Prezesa Spółki R. Polska (następcy (...)), który w 2010 r. robił z oskarżoną interesy w (...) Spółki (...) oraz na licznych dokumentach z postępowań egzekucyjnych oraz sądowych o bezwplywowym charakterze.

Ad e) Sąd Okręgowy za bezzasadne uznał twierdzenia apelującego obrońcy kwestionującego wiarygodność zeznań świadka S. Ś.. Skarżący nie przedstawił żadnych wymiernych argumentów na poparcie tego stanowiska, ograniczając się do nakreślenia negatywnego nastawienia oskarżonej do w/wym. Tymczasem z faktu, że M. S. złożyła szereg skarg z zastrzeżeniami co do prowadzonego przez S. Ś. postępowania upadłościowego

wynika tylko jedno, że oskarżona nie akceptowała jego działań urzędowych i była osobiście zainteresowana podważeniem jego autorytetu. Żadne z tych zastrzeżeń, w tym o rzekomej łapówce, się nie potwierdziło i S. Ś. sprawował funkcję syndyka do końca przez 7 lat. Świadek nie był przy tym zainteresowany prywatnie wynikiem sprawy, a co należy podkreślić, na użytek sprawy karnej przekazał szereg ważnych informacji na temat działalności gospodarczej oskarżonej M. S., uzyskanych w czasie postępowania upadłościowego. Był on też uczestnikiem postępowań cywilnych, skarg pauliańskich w trybie art. 527 kc, uznających bezskuteczność zawieranych przez oskarżoną umów (sprzedaży lokalu z garażem w K., dwuwarstwowej wytlaczarki do produkcji folii (...) oraz samochodu). Próba podważenia wiarygodności zeznań tego świadka w apelacji okazała się zatem całkowicie nieskuteczna.

W podobnie złym świetle obrona ukazała niewygodny dla podsądnej dowód w postaci zeznań świadka B. K. i również z negatywnym skutkiem. Do niej także oskarżona prezentowała negatywne nastawienie, subiektywnie uważając ją za osobę, która działała na szkodę prowadzonej przez nią firmy. Uważna analiza powiązań tych dwóch osób, zależność B. K. od M. S. z tytułu pełnienia usług księgowych oraz znów dokumenty spółek pokazują, że nie znajdujące umocowania dowodowego są wyjaśnienia oskarżonej, której celem było obciążenie B. K. wyłączną odpowiedzialnością za bezprawne działania i sprzedaż maszyn i urządzeń należących do (...). Na podkreślenie

zasługuje też ta wspomniana już wyżej okoliczność, że śledztwo w sprawie przywłaszczenia maszyn nie potwierdziło oskarżeń przeciwko B. K.. Poza tym jeszcze zeznania B. K. korelowały z innymi dowodami osobowymi w postaci np. zeznań P. A. czy J. T.. Te zaś ocenione łącznie ukazywały, że oskarżona M. S. kontrolowała działalność Spółki z o.o. i była w niej osobą decyzyjną.

Reasumując, apelacja obrońcy bazująca na niezaskługujących na uwzględnienie wyjaśnieniach oskarżonej nie podważyła w sposób skuteczny sądowej oceny dowodów, nie wykazując aby doszło do naruszenia zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy czy doświadczenia życiowego. Stanowiła zatem wyraz jednostronnej polemiki obrońcy z przeprowadzoną przez organ orzekający weryfikacją dowodów. Tymczasem, zgodnie z jedną z podstawowych zasad postępowania odwoławczego zarzuty odwoławcze nie mogą sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi w uzasadnieniu wyroku, lecz mają wykazywać jakich konkretnych uchybień w zakresie logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1975 roku, sygn. akt II KR 355/74; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2017 r., II KK 180/17, Legalis nr 1668825). Skarżący nie przedstawił zatem w postępowaniu odwoławczym przekonujących argumentów aby przypisane oskarżonej M. S. zachowania nakierowane były na inny cel niż dla udaremnienia zaspokojenia swoich wierzycieli,

| | | |
|--|--|--|
| w sytuacjach grożącej jej niewypłacalności bądź upadłości. | | |
| Wniosek | | |
| Zmiana zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej M. S. od zarzucanych jej czynów. | # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny | |
| Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny. | | |
| Sąd odwoławczy nie podzielił stanowiska obrońcy uznając, że nie wykazał skutecznie aby Sąd I instancji nieobiektywnie, wybiórczo ocenił bardzo obszernie w tej sprawie zgromadzony materiał dowodowy. Bezzasadność kwestionowania przez apelującego i to głównie przez pryzmat niewiarygodnych w zasadniczej części wyjaśnień M. S., że oskarżona ta działała w celu udaremnienia zaspokojenia wierzycieli, nie dawała powodów aby ingerować w zaskarżony wyrok i zmieniać go w zakresie skazania za czyn ciągle przestępstwa z art. 300 § 2 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk | | |
| Lp. | Zarzut | |
| 3.2. | Obraza przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez pominięcie przez Sąd I instancji znaczenia dowodów świadczących o próbie odzyskania zbytych ruchomości w postaci wytłaczarek, względnie uzyskania zapłaty za nie, co potwierdza brak działania oskarżonej w | # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny |

| | |
|--|---|
| | celu udaremnienia zaspokojenia wierzycieli. |
| Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny | |
| Zarzut był chybiony przede wszystkim z uwagi na fakt, że zamiar przestępczy należy oceniać na czas działania sprawcy i na podstawie wszystkich towarzyszących temu okoliczności. Z akt sprawy wynika jasno, że przedmiotowe wycłaczarki zostały przez oskarżoną sprzedane na rzecz powiązanych z nią kapitałowo spółek: (...) oraz (...) we wrześniu i październiku 2010 r., co stanowiło wyzbycie się składników majątku, które mogłyby posłużyć do zaspokojenia wierzycieli. Natomiast na przypisanie przestępstwa z art. 300 § 2 kk nie ma wpływu zachowanie dłużnika po jego popełnieniu, a mogłoby to ewentualnie rzutować na stopień społecznej szkodliwości jego czynu. W przedmiotowej sprawie dowodowo nie została zaś wykazana nawet taka następcza okoliczność. Jak już wyżej wspomniano w tabeli 3.1., wezwanie pełnomocnika oskarżonej do zapłaty za przedmiotowe wycłaczarki ze stycznia 2011 r. oraz oświadczenie z lutego 2011 r. o odstąpieniu od umowy wskazywały, że nie otrzymano za nie umówionej ceny. Oskarżona nie przedsięwzięła jednak żadnych działań na drodze postępowania cywilnego dla dochodzenia swych roszczeń, co umożliwiłoby zbadanie zasadności żądania przez obiektywny organ sądowy. Natomiast nie ulega wątpliwości, że świadomie wyzbyła się ona tych maszyn ze swojego majątku, co spowodowało niemożność | |

| | | |
|---|--|---|
| <p>zaspokojenia wierzycieli. Ich sprzedaż nastąpiła kilka miesięcy po tym jak w ręce córki oskarżonej przeszła dwuwarstwowa wyciarkarka wykupiona z leasingu za bardzo zaniżoną kwotę. Jak widać oskarżona świadomie i z pełnym rozeznanie rozdysonowała tworzącym linie produkcyjne sprzętem według swojego uznania i z pokrzywdzeniem licznych już wówczas wierzycieli.</p> | | |
| <p>Wniosek</p> | | |
| <p>Zmiana zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej M. S. od zarzucanych jej czynów.</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p> | | |
| <p>Brak podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku z uwagi na całkowitą niezasadność powyższego zarzutu. Zaznaczyć przy tym trzeba, że zarzut dotyczył jednego z elementów zachowań sprawczych przypisanych oskarżonej i samodzielnie, nawet gdyby okazał się zasadny i tak nie mógłby skutkować uniewinnieniem oskarżonej od całości przypisanego jej przestępstwa.</p> | | |
| <p>Lp.</p> | <p>Zarzut</p> | |
| <p>3.3.</p> | <p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na braku uwzględnienia, że gdyby M. S. nie dokonała sprzedaży lokalu wraz z garażem położonego w K. przy ul. (...), to co prawda prawo własności nieruchomości weszłoby do masy</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> |

| | | |
|--|---|--|
| | <p>upadłości, jednakże w pierwszej kolejności ze środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości musiałby zostać zaspokojony wierzyciel hipoteczny – Urząd Skarbowy P. – (...).</p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na braku uwzględnienia, że w konsekwencji sprzedaży przez oskarżoną w/wym lokalu wraz z garażem, a następnie skargi pauliańskiej złożonej przez syndyka, w praktyce, wierzyciele zostali zaspokojeni podwójnie – raz kwotą uzyskaną przez M. S. w związku ze sprzedażą nieruchomości i przeznaczoną na spłatę wierzyciela hipotecznego, a następnie ponownie, po powrocie nieruchomości do masy upadłości, po licytacji lokalu wraz z garażem przez syndyka.</p> | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p> | | |
| <p>Sąd Okręgowy ocenił zarzut za chybiony. Wskazać w tym miejscu zaś należy, że istota zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych nie może opierać się tylko na odmiennej ocenie materiału dowodowego i polegać na forsowaniu poglądu odnośnie do własnej oceny okoliczności sprawy, zamykającego się w gołosłownej tezie, że ze zgromadzonego materiału dowodowego nie można wywieść, iż oskarżony jest winny zarzucanego mu czynu. Takie twierdzenie sprowadza się do samej polemiki z ustaleniami sądu, bez wykazania jakich konkretnie uchybień w zakresie logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w ocenie zebranego w sprawie</p> | | |

materiału dowodowego. Nadto, błąd w ustaleniach faktycznych stanowi skutek naruszenia przepisów postępowania, gdyż jeśli sąd przeprowadzi postępowanie, zachowując wszystkie zasady wynikające z przepisów procesowych, to nie powinien poczynić wadliwych ustaleń faktycznych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 czerwca 2020 r., sygn. akt II AKA 487/18, Legalis nr 2438327).

W związku z powyższym Sąd odwoławczy uznał, że w dużej mierze ten zgłoszony jako samodzielny zarzut został już omówiony w pkt 3.1., przy ustosunkowywaniu się do wyjaśnień oskarżonej M. S.. Zatem w zasadzie dla ugruntowania rozważań w tym zakresie i obracając się w temacie dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych należało stwierdzić, że w apelacji przedstawiono jedynie szereg spekulacji i nieuzasadnionych dowodowo twierdzeń co do rzekomo pozytywnych dla wierzycieli skutków sprzedaży lokalu z garażem położonych w K.. Natomiast faktycznie nie ma podstaw aby przyjmować, że kwota uzyskana ze sprzedaży nieruchomości została przeznaczona na spłatę wierzyciela hipotecznego. Przeciwnie, z zebranych dokumentów i analizy orzeczeń sądów cywilnych ze skargi pauliańskiej (wyrok Sądu Okręgowego w P.z dnia 18 lutego 2015 r., sygn. (...))z uzasadnieniem, k. 4376 i następne; wyrok Sądu Apelacyjnego wP. z dnia 16 marca 2016 r., sygn. (...)) wynika, że spłata hipoteki na tej nieruchomości ustanowionej na rzecz Urzędu Skarbowego P. – (...) w P. następowała od roku 2007 do dnia 9 stycznia 2009 r., zatem zakończyła się przed zawarciem

| | | |
|---|---|--|
| <p>notarialnej umowy przedwstępnej kupna sprzedaży lokalu w K. z dnia 11 lipca 2009 r. oraz tym bardziej przed finalną umową notarialną sprzedaży na rzecz B. S. z dnia 12 marca 2010 r. Co warte też zauważenia, są pokwitowania odbioru pieniędzy od kupującego przez oskarżoną ale w księgach rachunkowych zakładu (...) nie odnotowano wpłaty ceny nabycia lokalu w K. ani też brak takiej wpłaty na rachunek bankowy. Sąd Okręgowy zatem w pełni zgadza się ze stanowiskiem Sądów obu instancji w sprawie ze skargi pauliańskiej, że czynność prawna sprzedaży tego lokalu wraz z garażem była dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli i wręcz ukrywała umowę darowizny na rzecz małżonka upadłej. Oskarżona nie wykazała ani w tym procesie ani przed sądem cywilnym, że w ogóle otrzymała ekwiwalent za sprzedaną nieruchomość do swojego majątku.</p> | | |
| <p>Wniosek</p> | | |
| <p>Zmiana zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej M. S. od zarzucanych jej czynów.</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p> | | |
| <p>Brak było podstaw aby uwzględnić wniosek końcowy apelacji gdyż zarzut opierał się na spekulacjach i nie znajdujących wiarygodnego poświadczenia dowodowego twierdzeniach strony, żywotnie zainteresowanej wynikiem tego procesu.</p> | | |

| Lp. | Zarzut | |
|--|--|---|
| 3.4. | <p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na braku uwzględnienia, że gdyby oskarżona nie podjęła decyzji o dokonaniu sprzedaży wylączarki do produkcji folii (...) dwuwarstwowej typ (...)55 P./M10, samochodu osobowego marki F. (...) i samochodu osobowego marki P. (...), maszyna ta nigdy nie weszłaby do masy upadłości, bowiem leasingodawcy wskutek braku dalszego regulowania rat leasingu przez M. S. wypowiedzieliby umowę i przejęli maszynę oraz samochody – nie ziściłaby się przesłanka umożliwiająca wykup maszyny, której właścicielem w dalszym ciągu byłiby leasingodawcy.</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> |
| Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny | | |
| Zarzut ten analogicznie jak ten omówiony powyżej nie miał uzasadnionych podstaw dowodowych, a wręcz bazował na nieprawdziwych okolicznościach faktycznych. Przed wszystkim podkreślić trzeba, że zbycie tej cennej maszyny za kwotę 18.300 zł brutto nastąpiło mocno poniżej rzeczywistej wartości tej maszyny. Dobitnym tego dowodem jest to, że nabywczyni - córka oskarżonej, sprzedała ją następnie za 80.000 zł M. G., a ten z kolei wyleasingował ją za 100.000 zł P. B.. Wartość tej maszyny na dzień wykupu z leasingu, tj. na dzień 31 maja 2010 r. określono na 98.106 zł. Dodatkowo, wbrew twierdzeniu skarżącego z zeznań wiarygodnego świadka M. T., który maszynę demontował i przewoził do nowego nabywcy | | |

wynikało, że była ona sprawna, choć niekompletna. Ponadto, Sąd cywilny orzekający ze skargi pauliańskiej - wyrok Sądu Rejonowego (...) w Poznaniu z dnia 19 lutego 2016 r., sygn. (...) kategorycznie dowiódł, że działanie oskarżonej w postaci umowy kupna sprzedaży wyciarki do produkcji folii (...) dwuwarstwowej P./M10 zostało podjęte w celu wyprowadzenia majątku z przedsiębiorstwa na szkodę wierzycieli. W tamtym bowiem czasie oskarżona była już niewypłacalna, mienie zagrożone było zajęciem komorniczym, a także, co słusznie zaakcentował Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, w kwietniu 2010 r. wniosek oskarżonej do Naczelnika Urzędu Skarbowego P. – (...) o rozłożenie na raty zadłużenia podatkowego został załatwiony odmownie. Poza tym, odnosząc się do twierdzeń obrony z apelacji, Sąd odwoławczy stwierdza, że sprzedaż tej maszyny na rzecz osoby fizycznej, tj. córki D. K. było całkowicie nieuzasadnione ekonomicznie. Wątpliwym jest zresztą aby nabywcy tego sprzętu w owym czasie faktycznie dysponowała środkami pieniężnymi na taki zakup i czemu miał on służyć. Sąd Okręgowy przypomina, że wg danych z akt sprawy D. K. była pracownikiem w (...) do dnia 30 czerwca 2010 r., a w okresie przypadającym na przejęcie przedmiotowej wyciarki przebywała na urlopie macierzyńskim.

Wbrew stanowisku apelującego jako absolutnie nieuprawnione były także ostatnie z poczynań oskarżonej, tj. sprzedaż dwóch samochodów: P. (...) i F. (...) na rzecz członka rodziny – zięcia S. K. w dniach odpowiednio 2 maja 2011 r. oraz 7 września

2011 r. Według oceny opiniującej w sprawie biegłej zbycie pojazdów w obu wypadkach nastąpiło po zaniżonej cenie. Spowodowało to oczywistą niemożność skierowania działań egzekucyjnych wobec tych składników majątkowych. Co też warte zaznaczenia w odpowiedzi na twierdzenia apelującego, jeśli rzeczywiście oskarżona dbałaby o swoich wierzycieli to po pierwsze należałoby się zastanowić dlaczego oskarżona już w stanie niewypłacalności w roku 2008 w ogóle w lipcu tegoż roku zdecydowała się na wyleasingowanie tych dwóch pojazdów. Po drugie, trzeba tu odnotować, że raty leasingowe za F. (...) były spłacane z konta bankowego córki oskarżonej D. K., zatem faktycznie nie obciążały one oskarżonej w momencie sprzedaży auta na rzecz S. K.. Sąd Okręgowy wobec stanowiska ujętego w pkt 3.1. za bezprzedmiotowe uznał dywagacje na temat możliwych scenariuszy w przypadku niezapłacenia rat leasingów za samochody. Działania oskarżonej miały bowiem ewidentnie bezprawny charakter, żadnego umocowania prawnego ani ekonomicznego.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej M. S. od zarzucanych jej czynów.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec oczywistej bezzasadności zarzutu, wniosek końcowy apelacji

| | | |
|---|--|--|
| o uwolnienie oskarżonej od odpowiedzialności karnej za przypisane jej zachowania nie zasługiwał na uwzględnienie. | | |
| Lp. | Zarzut | |
| 3-5. | Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, że to oskarżona odpowiedzialna była za zbycie pozostałych maszyn wskazanych w treści wyroku. | # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny |
| Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny | | |
| <p>Jak już zaznaczono powyżej w pkt 3.3., ustalenia faktyczne odnośnie uczynienia oskarżonej odpowiedzialną za zbycie maszyn wskazanych w treści czynu przypisanego jej w zaskarżonym wyroku stanowiły wynik przeprowadzonej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Wyjaśnienia M. S. zostały obalone dowodami przeciwnymi, świadczącymi na jej niekorzyść. W związku z omówieniem materii dowodowej w pkt 3.1. pod lit. b) i c) Sąd Okręgowy odsyła do poczynionych tam rozważań. Ewidentnie twierdzenia oskarżonej zmierzały do uniknięcia odpowiedzialności za zbycie składników majątkowych spółki, które przynajmniej częściowo mogłyby posłużyć wierzycielom do zaspokojenia ich roszczeń. Próba przerzucenia decyzyjności w tym zakresie na osobę B. K. była nie udana, zważywszy na fakt, że zeznania tego świadka znajdowały potwierdzenie w dokumentach np. faktury sprzedaży wystawione przez oskarżoną, dowody wpłat dla</p> | | |

| | | |
|---|--|---|
| <p>(...) za maszyny, a także w zeznaniach świadka – syndyka S. Ś. analizującego poczynania oskarżonej w ramach postępowania upadłościowego.</p> | | |
| <p>Wniosek</p> | | |
| <p>Zmiana zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej M. S. od zarzucanych jej czynów.</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p> | | |
| <p>Bezzasadność zarzutu powodowała, że wniosek końcowy apelacji nie mógł zostać uwzględniony.</p> | | |
| <p>Lp.</p> | <p>Zarzut</p> | |
| <p>3.6.</p> | <p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na braku uwzględnienia, że oskarżona nigdy nie uzyskała ekwiwalentu pieniężnego za pozostałe maszyny i czyniła szereg starań, mających na celu powrót maszyn do jej majątku, w tym wysyłała do kupującego wezwania do zapłaty, odstąpiła od umowy sprzedaży, wezwała kupującego do zwrotu maszyn.</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> |
| <p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p> | | |
| <p>Zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie z powodów przedstawionych powyżej w pkt 3.1. pod lit b) i c) oraz w pkt 3.3. co do istoty zgłoszonego zarzutu, który w tym wypadku także de facto</p> | | |

| | | |
|--|---|---|
| <p>zasadzał się na nieprawidłowościach w ocenie materiału dowodowego. Jedyną rzeczą wartą poruszenia jest to, że apelujący myli się uważając, że okolicznością ekskulpującą oskarżoną byłoby niezyskanie zapłaty za pozostałe maszyny skoro już czynność rozporządzająca tym mieniem, podjęta w ramach ucieczki z majątkiem przed wierzycielami miała przestępczy charakter.</p> | | |
| <p>Wniosek</p> | | |
| <p>Zmiana zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej M. S. od zarzucanych jej czynów.</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p> | | |
| <p>Bezzasadność zarzutu powodowała, że wniosek końcowy apelacji nie mógł zostać uwzględniony.</p> | | |
| <p>Lp.</p> | <p>Zarzut</p> | |
| <p>3.7.</p> | <p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na braku uwzględnienia, że w stosunku do oskarżonej przesłanki ogłoszenia upadłości pojawiły się pod koniec 2008 r., tym samym nie można uznać, że oskarżona dopuściła się czynu z art. 300 § 1 i § 2 kk dokonując darowizny udziału w nieruchomości położonej w P., przy ul. (...) w roku 2007.</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> |
| <p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p> | | |

Sąd odwoławczy krytycznie odniósł się do tego zarzutu podniesionego już w ramach kwestionowania prawidłowej oceny dowodowej dokonanej przez Sąd I instancji. O tym, że darowanie 1/2 części nieruchomości przez oskarżoną w dniu 10 grudnia 2007 r. otwierało popełniony przez nią czyn ciągły przestępstw z art. 300 § 2 i 3 kk wynikało bowiem jednoznacznie z zebranego w sprawie materiału dowodowego stojącego w opozycji do głoślownych wyjaśnień oskarżonej. W tym czasie prowadzony przez M. Szakład produkcyjny pod nazwą (...) znajdował się już bowiem w stanie zagrożenia niewypłacalnością i nie regulował wymagalnych zobowiązań. Kolejne działania oskarżonej następowały w cały czas pogarszającej się sytuacji materialnej jej firmy. Bezpodstawnie w związku z tym jako punkt odniesienia do badania bezprawności zachowań oskarżonej apelujący podaje moment, w którym pojawiły się przesłanki do ogłoszenia upadłości. Przepis art. 300 § 1 kk, do którego treści odwołuje się art. 300 § 3 kk przyjęty w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej wskazuje, że czynności sprawcze realizowane mają być przez sprawcę „w razie grożącej mu niewypłacalności lub upadłości”. Poza tym w przypadku czynu przypisanego oskarżonej należało przede wszystkim odnosić się do znamion czynnościowych wiodącego przestępstwa z art. 300 § 2 kk w postaci rozdysponowania mieniem zajęтым lub zagrożonym zajęciem. Powszechnie przyjmuje się w orzecznictwie, iż mienie zagrożone zajęciem w rozumieniu art. 300 § 2 kk, to nie tylko mienie, które może zostać zajęte na podstawie

już wydanego tytułu wykonawczego, ale także mienie, którego zajęcie w przyszłości jest rzeczywiste i realnie należy się z nim liczyć (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 stycznia 2018 r., II AKa 286/17, Legalis nr 1743867). Stan zagrożenia egzekucją musi być obiektywny i bezsporny, chociaż nie musi być nieuchronny (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 27.10.2011 r., II AKa 261/11, Legalis).

Wspomniana darowizna dla córki, z ustanowionym na rzecz oskarżonej prawem bezpłatnego, dożywotniego użytkowania tego udziału nieruchomości była decyzją, która jasno ukazywała pozbycie się z majątku tego składnika, który w pierwszej kolejności mógłby zostać wykorzystany w grożących już wówczas podsądnej postępowaniach zabezpieczających należności poważnych wierzycieli (Urząd Skarbowy, ZUS, Gmina C., niespłacony na kwotę prawie 100.000 Euro kontrahent z Litwy). Nieprzekonująco przy tym brzmia wyjaśnienia oskarżonej, że nie miała wtedy problemów finansowych, a chciała aby zamieszkała tam jej córka z rodziną.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej M. S. od zarzucanych jej czynów.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

| | | |
|---|---|---|
| <p>Bezzasadność zarzutu powodowała, że wniosek końcowy apelacji nie mógł zostać uwzględniony.</p> | | |
| <p>Lp.</p> | <p>Zarzut</p> | |
| <p>3.8.</p> | <p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na braku uwzględnienia, że wszelkie ewentualne wypłaty dokonywane przez oskarżoną przeznaczane były przez nią na regulowanie bieżących zobowiązań.</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> |
| <p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p> | | |
| <p>Zarzut był niezasadny gdyż, jak to również zaznaczono powyżej w pkt 3.1. pod lit. a), nie zostało dowodowo potwierdzone aby wypłaconą z trzech rachunków bankowych w inkryminowanym okresie czasu gotówkę oskarżona przeznaczała na bieżące zobowiązania. Nie zostało to uprawdopodobnione nawet w minimalnym stopniu, a nielogicznym wręcz byłoby, że M. S. będąca doświadczonym przedsiębiorcą nie miała pokwitowań na tego rodzaju wpłaty. Należy także zauważyć, że inkryminowane wypłaty miały w większości miejsce w roku 2010, po tym jak (...) zaprzestało już działalności (koniec produkcji z dniem 6 stycznia 2010 r.). Warto jeszcze odwołać się do oceny biegłej M. S. (1) po analizie dokonanych przez oskarżoną wypłat gotówkowych z różnych kont bankowych, wedle której spowodowało to znaczne uszczuplenie środków pieniężnych na rzecz spłaty zobowiązań wobec jej wierzycieli (str. 18 i 19 opinii).</p> | | |

| | | |
|---|---|--|
| Wniosek | | |
| Zmiana zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej M. S. od zarzucanych jej czynów. | # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny | |
| Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny. | | |
| Zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie, jako że nie było podstaw faktycznych aby czynić ustalenia korzystne dla oskarżonej, mianowicie, że M. S. gotówkę wypłacaną z banków przeznaczała na regulowanie bieżących zobowiązań. | | |
| Lp. | Zarzut | |
| 3.9. | Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na braku uwzględnienia, że nawet gdyby oskarżona nie podjęła jakichkolwiek z zarzucanych jej działań, wierzyciele z IV kategorii (a więc znaczna część wierzycieli określonych w wyroku) i tak nie zostaliby zaspokojeni – nie może być zatem mowy o udaremnieniu przez oskarżoną zaspokojenia znacznej części z wierzycieli. | # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny |
| Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny | | |
| Sąd odwoławczy uznał, że zarzut nie zasługiwał na aprobatę. Nie sposób bowiem przyjąć, że ustalone w tym procesie karnym czynności rozporządzające mieniem przez oskarżoną M. S. nie miały realnego wpływu na zaspokojenie | | |

jej wierzycieli, a dopiero brak znamienia skutku w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela nie pozwalałby na pociągnięcie jej do odpowiedzialności. W sprawie jest bezspornym, że wskazani w wyroku skazującym wierzyciele oskarżonej jako osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w toku prowadzonych postępowań egzekucyjnych, a następnie postępowania upadłościowego nie zostali zaspokojeni. Nie można było przy tym zgodzić się z obrońcą, że posiadanie przez dłużnika innych wierzycieli, których wierzytelności miałyby pierwszeństwo powoduje właśnie efekt w postaci braku realnego wpływu na zaspokojenie wierzycieli dalszych kategorii. Tego rodzaju rozumowanie prowadziłoby do nieakceptowalnej niekaralności takich zachowań dłużnika podejmowanych ze szkodą dla wszystkich wierzycieli. A w rzeczywistości chodzi o takie niekaralne sytuacje gdy dłużnik w dacie czynu posiada inny majątek w równym stopniu mogący zaspokoić wierzycieli. W kontrolowanej zaś sprawie działania oskarżonej doprowadziły bez wątpienia do zubożenia jej aktywów oraz zmniejszenia możliwości zaspokojenia przez nią swoich wierzycieli, oddalając perspektywę realnego zaspokojenia roszczeń. Te składniki majątkowe na skutek celowych posunięć oskarżonej zostały wyprowadzone spod czynności komorniczych i nie weszły też do masy upadłości. Natomiast późniejsze odzyskanie części tego mienia (skargi pauliańskie) i wykorzystanie w postępowaniu upadłościowym nie ekskulpowало oskarżonej. W doktrynie prawa karnego ugruntowany jest podzielany przez

| | | |
|---|---|---|
| <p>tutejszy Sąd Okręgowy pogląd, że jeżeli na skutek działania prawnego wierzycieli czy syndyka mienie usunięte czy wyprowadzone przez dłużnika stało się mieniem przeznaczonym dla egzekucji lub wejdzie do masy upadłości, to te działania nie mają znaczenia dla oceny prawnokarnej dłużnika (por. Kodek karny. Komentarz pod red. Violetty Konarskiej-Wrzosek, wyd. II, teza 12 do art. 300, Lex).</p> | | |
| <p>Wniosek</p> | | |
| <p>Zmiana zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej M. S. od zarzucanych jej czynów.</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p> | | |
| <p>Bezzasadność zarzutu powodowała, że wniosek końcowy apelacji nie mógł zostać uwzględniony.</p> | | |
| <p>Lp.</p> | <p>Zarzut</p> | |
| <p>3.10.</p> | <p>Obraza przepisów prawa materialnego w zakresie czynu polegającego na darowaniu przez oskarżoną mienia w postaci 1/2 działki w P. przy ul. (...), tj. art. 300 § 1 i § 2 kk poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że do udaremnienia zaspokojenia wierzycieli oraz do udaremnienia wykonania orzeczenia sądu w rozumieniu wskazanych przepisów dojść może w sytuacji, gdy zobowiązanie między sprawcą a pokrzywdzonym jeszcze nie istnieje</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> |

| | |
|--|--|
| | (a tym bardziej nie istnieje jeszcze żadne orzeczenie sądu). |
| Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny | |
| <p>Apelujący nie wykazał skutecznie aby w sprawie doszło do obrazy prawa materialnego, a ściślej art. 300 § 2 kk (art. 300 § 1 kk został skonsumowany przez art. 300 § 2 kk) poprzez błędną wykładnię tego przepisu. Podkreślić bowiem należy, że przestępstwo określone w art. 300 § 2 kk dotyczy także mienia „zagrożonego zajęciem”. Co oznacza, że nie jest wymagane, aby w czasie przestępnego działania istniało już orzeczenie, którego wykonanie sprawca chce udaremnić. Tego występkę stypizowanego w art. 300 § 2 kk można się dopuścić także wtedy gdy egzekucja dopiero grozi, czyli wówczas gdy wierzyciel w sposób niedwuznaczny daje do zrozumienia, że postanowił dochodzić swojej pretensji majątkowej na drodze sądowej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. V KK 226/11, publ. OSNKW 2012/2/21, OSP 2012/9/82). W dacie dokonywania darowizny połowy nieruchomości w P. przy ul. (...), jak już to przedstawiono w pkt 3.1. niniejszego opracowania, na oskarżonej ciążyły wymagalne wierzytelności z tytułu podatków, świadczeń na ubezpieczenie społeczne oraz niezapłaconych należności za towar. Odnośnie tej ostatniej kategorii był już wydany wyrok sądu arbitrażowego w W. zasądzający od oskarżonej równowartość niespełna 100.000 Euro (wyrok z dnia 25 maja 2007 r., wykonalny w drodze egzekucji na terenie RP na mocy</p> | |

| | | |
|--|---|--|
| <p>orzeczenia SO w Poznaniu z dnia 7 stycznia 2009 r.).</p> <p>W związku z powyższym nie było podstaw dowodowych aby rozpatrywać sytuację sugerowaną przez apelującego, jakoby działania oskarżonej miały miejsce w sytuacji, gdy zobowiązanie między sprawcą a pokrzywdzonym jeszcze nie istniało. Oczywiście zaś należy pamiętać, że oskarżona działała czynem ciągłym, tj. ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu udaremnienia zaspokojenia przybywających kolejno wierzycieli, uzyskujących nakazy zapłaty i inicjujących co raz liczniejsze postępowania egzekucyjne. Wszystkie znamiona niezbędne dla przypisania oskarżonej popełnienie przestępstwa znalazły się w opisie czynu zaskarżonego wyroku.</p> | | |
| Wniosek | | |
| Zmiana zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej M. S. od zarzucanych jej czynów. | # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny | |
| Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny. | | |
| Bezzasadność zarzutu powodowała, że wniosek końcowy apelacji nie mógł zostać uwzględniony. | | |
| Lp. | Zarzut | |
| 3.11. | Obraza przepisów prawa materialnego w zakresie czynu polegającego na dokonaniu przez oskarżoną zbycia wyłaczarek do produkcji folii (...) typ (...)50 P./ | # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny |

| | | |
|--|---|--|
| | <p>M7 nr seryjny GG- (...) -L50, (...) typ (...)70 P./M6 nr seryjny GG- (...) -L7 oraz (...) typ CT-55L P./M4, tj. art. 300 § 1 i § 2 kk poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że do udaremnienia zaspokojenia wierzycieli oraz do udaremnienia wykonania orzeczenia sądu w rozumieniu wskazanych przepisów dochodzi nawet w sytuacji, gdy stan majątku dłużnika na skutek zbycia składników majątku nie ulega pogorszeniu – przy założeniu że to oskarżona dokonała sprzedaży ww. wycłaczarek, przyjmując należało również, że powinna była otrzymać za nie stosowną zapłatę, której nie uzyskała z przyczyn od niej niezależnych mimo podejmowania czynności mających na celu wyegzekwowanie świadczenia lub odzyskanie zbytych wycłaczarek.</p> | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p> | | |
| <p>Obrońca oskarżonej formułując ten zarzut nie pamiętał, że obraza prawa materialnego polega na jego wadliwym zastosowaniu lub niezastosowaniu, w orzeczeniu, które oparte jest na trafnych i niekwestionowanych ustaleniach faktycznych. Nie można mówić więc o naruszeniu przepisów prawa materialnego w sytuacji, gdy wadliwość orzeczenia w tym zakresie jest wynikiem błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za jego podstawę (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2020 r., sygn. akt V KK 349/2, Legalis nr 2486170). Te właśnie ustalenia kwestionował apelujący w powyżej już omówionych zarzutach dotyczących obrazy prawa procesowego przy ocenie dowodów oraz błęd</p> | | |

| | | |
|---|--|---|
| <p>w ustaleniach faktycznych. Nie można zatem w ogóle poruszonego tu zagadnienia rozpatrywać w kategoriach naruszenia prawa materialnego. Ustalenia Sądu Rejonowego, że oskarżona M. S. zbyła te wyłaczarki do produkcji folii (...) typ (...)50 P./M7, typ (...)70 P./M6 i typ CT-55L P./M4 aby udaremnić zaspokojenie wierzycieli oraz wykonanie orzeczeń sądowych były bezbłędne. Wyzbycie się tych składników majątkowych w newralgicznym momencie bo tuż przed mającym nastąpić zajęciem komorniczym oraz przejście ich na własność podmiotów powiązanych z oskarżoną kapitałowo i poprzez władze spółki, nie daje złudzeń co do bezprawnych zamiarów podsądnej.</p> | | |
| <p>Wniosek</p> | | |
| <p>Zmiana zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej M. S. od zarzucanych jej czynów.</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p> | | |
| <p>Wniosek nie mógł zostać pozytywnie rozpatrzony wobec postawienia chybnego zarzutu.</p> | | |
| <p>Lp.</p> | <p>Zarzut</p> | |
| <p>3.12.</p> | <p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na braku uwzględnienia, że: 1) wysokość świadczenia emerytalnego otrzymywanego przez oskarżoną nie pozwoliłaby na poczynienie oszczędności na poczet kosztów związanych z prowadzonym postępowaniem, 2)</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> |

| | | |
|--|--|--|
| | <p>oskarżona jest osobą schorowaną, w podeszłym wieku i tym samym nie jest w stanie podjąć się przykładowo dodatkowego zatrudnienia umożliwiającego poczynienie jej oszczędności na poczet kosztów sądowych oraz opłaty, 3) oskarżona nie posiada żadnego majątku pozwalającego na dokonanie przez nią zapłaty zasądzonych kosztów sądowych oraz opłaty</p> <p>i w konsekwencji brak zastosowania przez Sąd I instancji przepisu art. 624 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 624 kpk.</p> | |
| <p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p> | | |
| <p>W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że zgodnie z art. 627 kpk zasadą jest obciążanie skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego kosztami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatkami na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Natomiast przepis art. 624 § 1 kpk przewiduje możliwość zwolnienia z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Niemniej jednak z uwagi na fakt, że jest to odstępstwo od ogólnie obowiązującej zasady obciążania skazanego kosztami sądowymi, instytucja zwolnienia powinna być stosowana w wyjątkowych sytuacjach, w których względy rodzinne, majątkowe i wysokość dochodów oskarżonego faktycznie uzasadniają odstępnie od obowiązku obciążenia sprawcy czynu kosztami sądowymi (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 13 listopada 2014 r., II AKa 232/14, Legalis nr 1169115).</p> | | |

Warto również dodać, że w art. 624 § 1 kpk zapisano, iż sąd może zwolnić od zapłaty kosztów sądowych. Tak więc zwolnienie to nie następuje obligatoryjnie a fakultatywnie, na podstawie swobodnej oceny orzekającego sądu. Sąd jest zatem zobligowany do podania przesłanek dopiero wtedy, gdy dochodzi do przekonania, iż to zwolnienie jest uzasadnione konkretnymi realiami danej sprawy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 stycznia 2018 r., II AKa 198/18, Legalis nr 1856010; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2017 r., WZ 5/17, Legalis nr 1612001). Mając na względzie powyższe oraz okoliczności przedmiotowej sprawy Sąd Okręgowy za w pełni słuszną uznał decyzję Sądu Rejonowego o obciążeniu oskarżonej kosztami sądowymi. Apelujący uzasadniając podniesiony zarzut wskazywał, że sytuacja majątkowa uzasadniała skorzystanie z instytucji przewidzianej w art. 624 § 1 kpk, jednak nie było to przekonujące. Fakt, że oskarżona jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą nie uregulowała jeszcze należności publicznoskarbowych sprzed 10 lat nie jest równoznaczny z wykazaniem, że sytuacja materialna tej podsądnej daje podstawy do zastosowania art. 624 § 1 kpk przy orzekaniu o kosztach sądowych. Jest to bowiem konsekwencja jej bezprawnych zachowań wobec swego majątku. (np. darowanie córce swojej połowy nieruchomości, sprzedaż mężowi lokalu z garażem w K., sprzedaż maszyn i urządzeń córce i powiązanej z oskarżoną spółce oraz samochodów zięciowi). Deklarowana zła sytuacja materialna podsądnej nie oddaje jednak jej faktycznego statusu

finansowego, co dobrze pokazuje fakt, że oskarżona przez kilka lat trwania procesu karnego korzysta z usług obrońcy z wyboru. Uwzględniając pozostającą do jej dyspozycji część świadczenia emerytalnego opłacenie fachowego podmiotu w procesie karnym byłoby wręcz niemożliwe. Poza tym, w postanowieniu z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie (...) Sąd Rejonowy w postępowaniu upadłościowym nie stwierdził podstaw do umorzenia niezaspokojonych zobowiązań upadłego o co wnioskowała M. S.. Również względy słuszności nie przemawiały za skorzystaniem w tym przypadku z instytucji zwolnienia oskarżonej z kosztów sądowych. Powstałe koszty były bowiem ściśle powiązane z przedmiotem tego postępowania prowadzonego na okoliczności, którym oskarżona zaprzeczała. Poza tym kilkuletni czas trwania procesu powinien zostać przez oskarżoną wykorzystany do mobilizacji finansowej i gromadzenia środków na uiszczenie tych należności sądowych, z którymi powinna się liczyć. Oskarżona nie ma nikogo na swoim utrzymaniu, jest co prawda osobą w starszym wieku ale nie niedołężną czy poważnie schorowaną. Dlatego też nie było racjonalnych podstaw aby tak wygenerowane koszty miał ponosić ostatecznie Skarb Państwa a nie osoba skazana wyrokiem karnym.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku w części poprzez zwolnienie oskarżonej w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie w I instancji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

| | |
|--|--|
| Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny. | |
| Wniosek nie został uwzględniony gdyż nie została wykazana niezasadność decyzji podjętej w tym zakresie przez Sąd Rejonowy. | |

| | |
|---|---|
| 4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU | |
| | Konieczność przywołania art. 4 § 1 kk do rozstrzygnięć zaskarżonego wyroku aby wskazać, że zastosowanie mają przepisy ustawy karnej obowiązującej przed nowelizacją Kodeksu karnego wprowadzoną z dniem 1 lipca 2015 r., według reguły prawa intertemporalnego. Wskazanie w związku z tym, że kwalifikację czynu oskarżonej stanowią art. 300 § 2 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk. |
| Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności | |
| W myśl zasady zawartej w art. 4 § 1 kk, w sytuacji, gdy w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna od obowiązującej w czasie popełnienia czynu zabronionego, co do zasady stosuje się ustawę nową. Jednak gdy ustawa obowiązująca poprzednio jest względniejsza dla sprawcy, należy stosować tę ustawę. Dokonując kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy z urzędu dostrzegł, iż z uwagi na zmianę przepisów Kodeksu karnego dokonaną ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 396), w stosunku do oskarżonej zastosowanie winny znaleźć przepisy ustawy karnej w brzmieniu sprzed tej nowelizacji. Te bowiem po pierwsze na podstawie art. 69 § 1 kk dawały możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności do lat 2. Obecnie, po zmianach wprowadzonych z dniem 1 lipca 2015 roku, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku. Po drugie i w zasadzie decydujące, zmianie uległ art. 72 § 1 kk, który stanowi, że sąd zawieszając warunkowo wykonanie kary, | |

zobowiązany jest orzec jeden z wymienionych w tym przepisie środków probacyjnych, a jeżeli orzeka środek karny to może je zastosować, gdy poprzednio było to zawsze orzeczenie o charakterze fakultatywnym. Wobec tego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy, gdzie oskarżonej wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, bez środków karnych oraz nie nałożono środków probacyjnych z art. 72 § 1 kk, ustawą „względniejszą dla sprawy” w rozumieniu art. 4 § 1 kk jest ustawa w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia przestępstw przypisanych podsądnej. Aby zatem orzeczenie to było zgodne z literą prawa konieczne było przywołanie art. 4 § 1 kk, dając wyraz temu, że stosowano przepisy ustawy karnej w brzmieniu względniejszym, sprzed omówionej tu nowelizacji.

W konsekwencji zastosowania przepisów ustawy karnej obowiązujących do dnia 1 lipca 2015 r. konieczne było podanie w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej art. 12 kk w miejsce art. 12 § 1 kk. Zmiana tego przepisu (początkowo tylko redakcyjna) z podziałem na paragrafy nastąpiła bowiem z dniem 15 listopada 2018 r na podstawie art. 3 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw.

**5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu
pierwszej instancji**

0.11.

Przedmiot utrzymania w mocy

Wyrok został utrzymany w mocy w zakresie skazania oskarżonej za czyn przypisany w pkt 1 wraz z kwalifikacją prawną (poza zmianą redakcyjną art. 12 § 1 kk na art. 12 kk) oraz co do wymiaru kary (pkt 1 i 2) i zasądzenia od podsądnej kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa (pkt 3).

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Poza zmianą opisaną w pkt 5.2. powodem utrzymania wyroku w mocy była całkowita niezasadność zarzutów apelacji obrońcy oskarżonej, jak też brak podstaw

wskazanych w art. 439, 440 i 455 kpk, uzasadniających zmianę lub uchylenie wyroku poza granicami zarzutów i wniosków apelacji.

Dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, oparte na zebranych w sprawie dowodach pozwalały na pociągnięcie oskarżonej M. S. do odpowiedzialności karnej za czyn ciągły działań w celu udaremnienia wykonania łącznie aż 177 objętych zaskarżonym wyrokiem orzeczeń sądowych i tytułów wykonawczych innych organów państwowych oraz dla udaremnienia zaspokojenia wierzycieli, co następowało w czasie gdy groziła oskarżonej niewypłacalność, a następnie upadłość. Zdaniem Sądu Okręgowego należało także zgodzić się z Sądem I instancji, że zachowania oskarżonej w postaci wyzbywania się majątku (darowizna, sprzedaż poniżej wartości mienia, przejście składników majątkowych na członków najbliższej rodziny) odniosły skutek, gdyż wierzyciele objęci zaskarżonym orzeczeniem nie mogli przez to otrzymać zaspokojenia. W majątku dłużnika nie pozostały takie ekwiwalenty, które mogłyby posłużyć na spłatę tych wierzytelności. Nastąpiło zatem udaremnienie zaspokojenia tych wierzycieli, w rozumieniu art. 300 § 2 kk.

Z uwagi na skierowanie apelacji przeciwko całemu wyrokowi i brak ingerencji Sądu II instancji w zaskarżony wyrok co do reakcji prawnokarnej wobec oskarżonej, należało także ocenić zasadność wymiaru kary za przypisany M. S. czyn zabroniony. W wyniku kontroli odwoławczej w tym zakresie nie stwierdzono by zachodziła rażąca niewspółmierność kary. Orzeczona kara: 1 rok pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat oraz grzywna obok tej kary w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 zł została dostosowana do całokształtu okoliczności łagodzących i obciążających zachodzących w tej sprawie, z uwzględnieniem celów zapobiegawczych oraz wychowawczych ogólnie i szczególnoprewencyjnych. Na podkreślenie zasługuje tu wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, długi okres, szeroka skala i powtarzalność przestępczych zachowań oraz bezprawny skutek w postaci uniemożliwienia grupie wierzycieli zaspokojenia roszczeń w stosunku do dłużnika.

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

| | |
|---|---------------------------|
| 0.0.11. | Przedmiot i zakres zmiany |
| Przywołanie art. 4 § 1 kk do rozstrzygnięć zaskarżonego wyroku aby wskazać, że zastosowanie mają przepisy ustawy karnej obowiązującej przed nowelizacją Kodeksu karnego wprowadzoną z dniem 1 lipca 2015 r. oraz wskazanie w związku z tym odpowiadającej temu przepisowi kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej, tj. art. 300 § 2 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk | |
| Zwięźle o powodach zmiany | |
| Powody zmiany omówiono powyżej w pkt 4, jako że nastąpiła ona z urzędu, w celu dochowania reguł prawa materialnego z art. 4 § 1 kk. | |

| | | |
|---|--|-----------------------|
| 0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji | | |
| 0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia | | |
| 1.1. | | # art. 439 k.p.k. |
| Zwięźle o powodach uchylenia | | |
| | | |
| 2.1. | Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości | # art. 437 § 2 k.p.k. |
| Zwięźle o powodach uchylenia | | |
| | | |
| 3.1. | Konieczność umorzenia postępowania | # art. 437 § 2 k.p.k. |
| Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia | | |
| | | |

| | | |
|--|-------------------------|-----------------------|
| 4.1. | | # art. 454 § 1 k.p.k. |
| Zwięźle o powodach uchylenia | | |
| | | |
| 0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania | | |
| | | |
| 0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku | | |
| Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Przytoczyć okoliczności | |
| | | |
| 6. Koszty Procesu | | |

| Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Przytoczyć okoliczności |
|--------------------------------|---|
| 3. | <p>Zgodnie z art. 616 § 1 pkt 2 kpk do kosztów procesu należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika. Z art. 636 § 1 kpk wynika, że w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego lub oskarżycielka posiłkowego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy. Z kolei według art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza m.in. wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego.</p> <p>Ustanowiony przez oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. pełnomocnik wniósł o zasądzenie od oskarżonej na rzecz reprezentowanego uczestnika procesu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym. Przytoczone przepisy przemawiały za takim orzeczeniem. Wysokość kosztów została zaś ustalona w oparciu o § 1 pkt 2, § 11 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 11 ust. 7 oraz § 15 ust. 1, § 17 pkt 1 i § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.) na kwotę 1008 zł, tj. w stawce minimalnej podwyższonej o 20 % z uwagi na dwa</p> |

| | |
|----|---|
| | wyznaczone terminy rozprawy apelacyjnej i przybycie na nie pełnomocnika do Sądu Okręgowego w Poznaniu. |
| 4. | <p>Zgodnie z art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego wniesionego przez oskarżonego ma on obowiązek ponieść koszty procesu. Koszty te zgodnie z art. 616 § 1 kpk obejmują: koszty sądowe na które składają się wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania oraz opłaty.</p> <p>Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, tj. kwotę 20 zł (ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism, co wynika z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2013, poz. 663 ze zm.) i na podstawie art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) wymierzył jej opłatę za II instancję w kwocie 480 zł. Sąd Okręgowy odwołując się do rozważań z pkt 3.12 nie znalazł podstaw aby zastosować regułę procesową z art. 624 § 1 kpk i zwolnić oskarżoną od obowiązku poniesienia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, zwłaszcza że łącznie jest to niewielka kwota (razem 500 zł).</p> |

7. PODPIS

Dariusz Śliwiński Hanna Bartkowiak Mariusz Sygrela